

אחותי. על פן ברכך אלהים. אימא עילאה
אעטרא לך בעטרין עילאין. לעולם, בגין
ההוא עולם בתראה, ובגינה קאמר, דאיהו
אנהיר לה.

דבר אחר. לעולם, דא ימינא לעילא. דכתיב,
(תהלים קי ד) אפה כהן לעולם. וכל ברכאן
ומשחא טבא שריין ביה, ואוקימנא ליה. ועל
דא פתיב על פן, פד האי פן אתחברת לעילא.
אבל בזימנא דאתרחקא מניה האי עולם, (דף
טו ע"א) מאי פתיב (ירמיה כה ל) שאג ישאג על נוהו,
דא מטרוניתא, בגין דאתמנעו מניה ברכאן,
דלא שריין ביה, אלא פד האי נוהו אתחברת
ביה. והדא הוא דכתיב, שאג ישאג על נוהו.
לקביל דא פתיב, פי טובים דודיך מיין לריח
שמניך טובים, מאי טעמא, בגין דברכך
אלהים לעולם.

משכני אחריך נרוצה, לקבל דא פתיב, חגור
חרבך על ירך גבור. דא (ישעיה לד ו) חרב
לה' מלאה דם. לאתפרעא מחייביא, דגרמין
לה פרודא מלעילא. קרביית יתה לגבך לרחמא
עלמא, ותתבסמון פחדא.

וכד אתקריבת ביה, אתלבש בהוד והדר. הדא
הוא דכתיב, (תהלים קד ב) הוד והדר לבשת.
ומאי טעמא, בגין דההיא שעתא אתגדל בגין
דאתחבר בעיר אלהינו. ועל דא כתיב, גדלת
מאד הוד והדר לבשת. באינון לבושין דיקר,
דפרשת עליה אימא עילאה. בגין כך (בראשית לו
ט) הדר ושם עירו פעו, אימתי, פד אתחברת
ביה מהיטבאל בת מטרד. ועל דא הודך והדרך
ודאי. פגוונא דא, נגילה ונשמחה בך נזפירה
דודיך מיין, נגידו דאימא, דאשקי לך ולכלא.
ודא הוי הודך והדרך ודאי.

ונשמחה בך נזפירה דדיך מיין. השפע של האם שמשקה אותך ואת הכל, וזה הוא הודך והדרך
ודאי.

בחצות הלילה. הוצק חן
בשפתותיך, בשעה שאתה קורא
ומקיש בשערי היכלי (שיר ה) פתחי
לי אחותי - (תהלים מה) על פן ברכך
אלהים. האם העליונה מעטרת
אותך בעטרות עליונות. לעולם,
משום אותו העולם האחרון,
ובשבילה אמר שהוא מאיר לה.
דבר אחר לעולם, זו ימין למעלה
שפתוב (תהלים קי) אפה כהן לעולם.
וכל הברכות והשמן הטוב שורים
בו, ובארנו אותו. ועל זה כתוב
על פן, כשהפך הזה מתחברת
למעלה. אבל בזמן שמתרחקת
ממנו זה העולם, מה כתוב? שאג
ישאג על נוהו, זו הגבירה, משום
שנמנעו ממנו ברכות, שלא
שורים בו, אלא כאשר נוהו הזו
מתחברת עמו. וזהו שכתוב (ירמיה
כה) שאג ישאג על נוהו? כנגד זה
כתוב (שיר א) פי טובים דודיך מיין
לריח שמניך טובים. מה הטעם?
משום שברכך אלהים לעולם.

משכני אחריך נרוצה (שם), כנגד
זה כתוב (תהלים מה) חגור חרבך על
ירך גבור. זו (ישעיה לד) חרב לה'
מלאה דם, להפרע מן הרשעים,
שגורמים לה פרווד מלמעלה.
קרבת אותה אליך לרחם על
העולם, ותתבשמו כאחד.
וכשמתקרבת עמו, מתלבש
בהוד והדר. זהו שכתוב (תהלים קד)
הוד והדר לבשת. ומה הטעם?
משום שאותה שעה התגדל
משום שהתחבר בעיר אלהינו.
ועל זה כתוב (שם) גדלת מאד הוד
והדר לבשת, באותם לבושים של
כבוד, שפרשה עליו האם
העליונה. משום כך (בראשית לו)
הדר ושם עירו פעו. מתי?
כשמתחברת עמו מהיטבאל בת
מטרד. ועל זה, הודך והדרך
ודאי. כמו כן (שיר א) נגילה

ונשמחה בך נזפירה דדיך מיין. השפע של האם שמשקה אותך ואת הכל, וזה הוא הודך והדרך
ודאי.